

страна, при която имате да издържите извѣстенъ товаръ; благосклонността е любовъ готова да гради, да направи услуга нѣкому, комуто и да е — срѣщнете единъ просякъ, иска да му направите извѣстна услуга, направете я; единъ вашъ приятель има благородни черти, иска да му направите извѣстна услуга, направете му я, макаръ той и да не е отъ вашето убѣждение и вѣра. Искаме хората да ни обичатъ и да бждатъ учтиви, а често ние нарушаваме това правило, и освѣнъ че нѣмаме търпѣние, но често не показваме поне дължимата къмъ хората обикновена благосклонность. Нѣкои казватъ, че обичатъ нѣкого, а говорятъ на други лошо за него. Ехото на това говорене единъ день ще се чуе, защото, каквото човѣкъ посѣе, това и ще пожъне; ако посѣе ябълка, ябълки ще събере; ако посѣе тръне, тръне ще пожъне. Не говоря какви трѣбва да бждатъ моитѣ отношения къмъ васъ, всѣкога гледамъ какви трѣбва да бждатъ отношенията ми къмъ Бога, къмъ любовта, сир. къмъ онова, какво се изисква да сторя спрѣмо своитѣ братя. Какъ ще разбера моитѣ постѣпки, то е второстепененъ въпросъ, важно е за мене да-ли съмъ приготвенъ, да-ли мога да изпълня онзи основенъ законъ, който любовта ми налага — мога ли да бжда търпѣливъ, както тя иска, мога ли да бжда благосклоненъ, както тя желае. Това е нужно за всѣкиго едного, за цѣлия свѣтъ, за онѣзи, които дѣйствително иматъ сърце. Онѣзи, които не разбиратъ това — тѣхъ ще оставя. Нѣкои питатъ: „Какво ще стане съ лошитѣ, грѣшнитѣ хора?“ Това, каквото ще стане съ камънитѣ, съ мравкитѣ, съ малкитѣ бубулечки. Па, нима мислите, че положението